

HOMILIE CHRISTUS KONING 34^E ZONDAG DOOR HET JAAR B ZA 24 / ZO 25 NOV '12

"Kijkt u op zaterdagavond ook naar het programma Blauw Bloed? Dan komen de gebeurtenissen aan de orde die er in de koningshuizen van Europa hebben plaats gevonden. Het is een aparte tak van journalistiek om de royals op hun schreden te volgen: hun activiteiten maar vooral hun plichtplegingen in den lande of elders in de wereld. Er is een tijdschrift "Vorsten" waar de bezigheden van de leden van de vorstenhuizen of adellijke families op de voet gevolgd kunnen worden. De royals hoeven meestal niet veel te zeggen, ze hoeven er alleen te zijn. Prins Claus heeft hun taak eens omschreven als het doorknippen van lintjes met een grote schaar. Vervolgens liet hij de schaar ook in zijn binnenzak glijden, terwijl een verbouwereerde burgemeester toekeek. De gemeentelijke schaar was een koninklijke schaar geworden.

Nu is het ook een uitspraak van een met het koningshuis verbonden persoon: "Koningen en koninginnen komen alleen in sprookjes voor." Niet voor niets bestaat er rond de koningshuizen een heel roddelcircuit, dat alle leden van koninklijke bloede in de gaten houdt op hun stappen volgt. Koningen en koninginnen zijn dus gewone mensen en aan koningshuizen komt alles voor wat ook elders in de samenleving voorkomt.

Toch maken wij ons spontaan voorstellingen van de figuur van de koning. Het is zeker niet de sprookjesfiguur, maar toch spontaan krijgen wij bij het woord 'koninklijk' gedachten als: integer, oprecht, eerlijk, zorgzaam, beschermend. Koninklijk is een eretitel, waar wij zuinig op zijn.

Wie echter een geschiedenisboek openslaat, moet helaas vaststellen, dat koningen vaak het tegendeel waren van wat wij 'koninklijk' noemen. Zij waren hebzuchtig, uit op eer en aanzien. De mensen moesten voor hen werken. Zij moesten hun zonen afstaan aan het leger en zwaar belasting betalen. Niet zelden kleefde er bloed aan de vingers van de koning. Toen de joden in het Oude Testament om een koning vroegen, werden zij dan ook door de profeet Samuel gewaarschuwd. Zij zouden er wel spijt van krijgen. Daarom worden de aardse koningen in de bijbel door de profeten kritisch gevolgd. Hun streven naar macht wordt aangeklaagd. Profeten verwijzen naar een nieuw soort koningschap van een koning op een ezel. In mensenogen een spotkoning.

Vandaag vieren wij het feest van Christus, Koning. Als een spotkoning staat hij daar voor Pilatus. Het is daarom een belachelijke vraag van Pilatus: "Zijt Gij de Koning der Joden?" Voor hem staat iemand, die zelfs van alle menselijke waardigheid is beroofd. Niets koninklijks heeft Hij nog. Juist tevoren hadden de soldaten de spot met Hem gedreven. Zij hadden hem als een koning uitgedost. Zij hadden hem een mantel omgehangen en op zijn hoofd een doornen kroon gezet. Aan zo iemand vraagt Pilatus: "Zijt Gij de Koning der Joden?" Het lijkt een schertsvertoning. Pilatus moet denken verkeerdt gehoord te hebben, als Jezus zegt: "Ja, koning ben ik. Maar mijn koningschap is niet van deze wereld. Zou mijn koningschap van deze wereld zijn, dan zouden mijn dienaars mij wel verdedigd hebben."

"Mijn koningschap is niet van deze wereld," is het antwoord van Jezus. Wat een wereldvreemde uitspraak leek, is in werkelijkheid voor ons een verademing. Jezus wil niet koning zijn op de wijze van de aardse vorsten. Hij heeft in ons midden een ander koningschap gestalte willen geven. Hij was niet de heerser, maar de dienaar. Zijn koninkrijk is een koninkrijk van waarheid, heiligheid en liefde, recht en gerechtigheid, een koninkrijk van vrede. De koningen lieten zich dienen. Jezus is zelf de dienaar. Hij voelde zich zelfs niet te goed om zijn vrienden de voeten te wassen. Heel zijn leven wordt gekenmerkt door dienstbaarheid, door aandacht en zorg voor de mensen. Zoals Hij heeft nog nooit iemand van mensen gehouden. Gods liefde spreekt uit alles wat Hij doet en zegt. Elk evangelieverhaal is daarvan de uitdrukking. Jezus is koning in de ware zin van het woord.

Wij zijn allen christenen, genoemd naar Jezus Christus. Het is een eretitel die voor ons veel waard is. Maar adel verplicht. Wie de eretitel van christen wil dragen, wie eveneens een koninklijk leven wil leiden, zal zich bewust moeten zijn, dat christen-zijn een opdracht is. De doelstellingen van deze wereld, van macht en rijkdom en genot, gelden niet meer. Nieuwe doelstellingen, die het beeld van God dat in ons leeft, doet oplichten. Dan zijn wij mens, zoals God ons bedoeld heeft. Mensen die iets betekenen voor deze wereld. De nieuwe hemel en de nieuwe aarde worden door hen werkelijkheid. Op eigen kracht zullen wij dit niet kunnen. Niemand hoeft zichzelf heilig te verklaren. Vragen wij de Heer, dat Hij ons helpen mag door zijn heilige Geest. Amen.